

Д. Пахомовъ

Нашитѣ другари — животнитѣ

Ние постоянно сме заобиколени отъ животни: кучета, котки, коне — това сж неотлжчни другари на човѣка отъ незапомнени времена. Кому не сж известни напр. множеството подвизи на кучетата, които сж спасявали хора отъ смъртъ! Ние така сме свикнали съ тѣхната привързаностъ, че просто се учудваме, ако нѣкое отъ тѣзи животни, по една или друга причина, не проявява привързаностъ или се показва неблагодарно. А нужно е само малко по-добро отнасяне и внимание отъ наша страна къмъ животнитѣ, и тѣ ще го оценятъ, може би, повече отъ човѣка.

Нѣма животно, което да не се подава на опитомяване. Като започнемъ отъ лъвоветѣ, тигритѣ и свършимъ съ насѣкомитѣ и рибитѣ — тѣ всички могатъ да бждатъ нѣжни къмъ своя господарь. У по-развититѣ тая нѣжностъ се изразява по-живо, по-очевидно, а у други — по-ограниченитѣ — се проявява най-вече въ това, че тѣ разпознаватъ своя господарь и не само не бѣгатъ отъ него, но довѣрчиво се приближаватъ и взиматъ храната отъ ржцетѣ му. Пчеларитѣ, които прекарватъ по цѣли дни всрѣдъ своитѣ пчели, никога не турятъ на главата си предпазителни мрежи; тѣзи полезни и опасни насѣкоми не жилиятъ своя господарь и довѣрчиво пълзятъ по ржцетѣ и лицето му. Разправятъ за единъ французинъ който успѣлъ да опитоми дори оси; тѣ не само че не го жилѣли, но позволявали да ги поглажда леко съ палеца си, и това имъ доставяло удоволствие. Паяцитѣ, които възбуждатъ у повечето хора отвращение, не сж лишени сжщо отъ чувство и привързаностъ.